

Sygn. akt IV U 1418/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dorota Radaszkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Irena Prokopczuk

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy P. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania P. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 9 sierpnia 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje P. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 września 2016 r. do 28 lutego 2018 r.

/-/ SSO D. Radaszkiewicz

Sygn. akt IVU 1418/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 sierpnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wstrzymał P. B. wypłatę renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. : Dz. U. z 2016r., poz. 887 ze zm.).

Ubezpieczony nie zgodził się z wyżej wymienioną decyzją organu rentowego i w odwołaniu podniósł, że jest ona niesłuszna i krzywdząca. Podkreślił, że nadal nie jest zdolny do pracy. Pozwany mimo korzystnego dla niego orzeczenia Lekarza Orzecznika z dnia 17.02.2016r. , na podstawie którego ustalono, że jest on niezdolny do pracy do 28.02.2017r. nie przyznał mu prawa do wnioskowanego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie (k.5) pozwany organ wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując uzasadnienie zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje :

Wnioskodawca był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 28 lutego 2017r. na podstawie decyzji z dnia 18.03.2016r. (k. 23 akt ZUS).

W wyniku zwierzchniego nadzoru w zakresie dotyczącym prawidłowości orzekania o niezdolności do pracy przez lekarzy orzeczników sprawę przekazano do rozpatrzenia przez komisję lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 15.07.2016r. nie uznała skarżącego za niezdolnego do pracy.

W związku z powyższym organ rentowy zaskarżoną decyzją na podstawie art. 57 oraz 102 i 134 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS wstrzymał ubezpieczonemu wypłatę renty od dnia 1 września 2016r. w związku z brakiem niezdolności do pracy.

W postępowaniu sądowym dopuszczony został dowód z opinii biegłych z zakresu neurologii, psychiatrii, psychologii, kardiologii i ortopedii na okoliczność oceny, czy wnioskodawca jest nadal niezdolny do pracy po dniu 21 lutego 2016r. (po okresie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego) oraz w jakim stopniu (postanowienie sądu k.7) .

Biegli z zakresu ortopedii (opinia k. 28-31), neurologii (k. 38), i kardiologii (k. 52-54) w zakresie swoich specjalności uznali wnioskodawcę za zdolnego do pracy. Wskazali, że zgłaszane przez skarżącego dolegliwości oraz stan naruszenia sprawności organizmu nie powodują niezdolności do pracy ubezpieczonego.

Natomiast w świetle opinii biegłego psychiatry (k.11), który posiłkował się również opinią biegłego psychologa (k.13) odwołujący przy rozpoznaniu organicznych zaburzeń nastroju jest osobą częściowo niezdolną do pracy po okresie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego (t.j. po 21.02.2016r.), okresowo do 28.02.2018r. W uzasadnieniu biegły wskazał, iż zaburzenie jest skutkiem przebytego w październiku 2014r. uszkodzenia OUN. Występujące u skarżącego m.in. spowolnienie psychoruchowe, zaburzenia nastroju, zaburzenia koncentracji uwagi oraz dysfunkcje stwierdzone w badaniu psychologicznym w stopniu istotnym upośledzają jego zdolność do pracy w wyuczonym zawodzie. Biegły wskazał, że zgadza się z orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 17.02.2016r. z wyjątkiem daty ustalającej końcowy termin niezdolności do pracy, który biegły ustalił na 28.02.2018r.(LO na 28.02.2017r.) .

Sąd Okręgowy - w świetle konsekwentnego i szczegółowo uzasadnionego stanowiska biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii przedstawionego w opiniach, podzielił je w całości. Biegli wskazali w opiniach wyraźnie i stanowczo dłaczego uważają, iż wnioskodawca jest w dalszym ciągu częściowo niezdolny do pracy. Stanowisko swoje uzasadnili. Jest to argumentacja przekonująca dla sądu.

Opinie te nie były również kwestionowane przez pozwanego (por. stanowisko pełnomocnika pozwanego z rozprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym przede wszystkim definicję niezdolności do pracy określoną art. 12 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie podzielił stanowiska organu rentowego co do tego, że skarżącemu nie przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy oraz, że w związku z tym zasadnym było wstrzymanie wypłaty świadczenia od dnia 1 września 2016r. na tej podstawie, że wnioskodawca nie stwierdzono tej niezdolności do pracy (art. 102 i 134 ustawy).

W ocenie Sądu – wnioskodawca spełnia wszystkie przesłanki z art. 57 ust.1 cytowanej ustawy, aby nabyć prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy i dlatego nie było podstaw do wstrzymania świadczenia na podstawie art. 102 ust. 1 ustawy, który stanowi, że prawo do świadczenia uzależnione od okresowej niezdolności do pracy ustaje

z upływem okresu, na jaki to świadczenie przyznano w związku z art. 134 ust. 1 pkt 1 (wypłatę świadczeń wstrzymuje się, jeżeli powstaną okoliczności uzasadniające zawieszenie prawa do świadczeń lub ustanie tego prawa).

W świetle niekwestionowanej opinii biegłego psychiatry wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy od lutego 2016r. do 28 lutego 2018r., a zatem brak było podstaw do wstrzymania świadczenia od dnia 1 września 2016r.

Reasumując - Sąd na podstawie opinii biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii przyjął, iż wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy po okresie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego (po 21.02.2016r.) do 28.02.2018r. i dlatego przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od daty wstrzymania wypłaty tego świadczenia – tj. od 1 września 2016r. do 28 lutego 2018r.(zgodnie z datą wskazaną przez biegłego z zakresu psychiatrii).

Dlatego też zaskarżona decyzja podlegała zmianie w zakresie określonym wyrokiem z mocy art. 477¹⁴§2 k.p.c.

SSO Dorota Radaszkiewicz